

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D. a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci

žalobce:

zastoupen JUDr. Filipem Hruškou, advokátem
sídlem Tábořská 619/46, Praha 4

proti
žalovanému:

Magistrát hlavního města Prahy
sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1

za účasti
osoby zúčastněné na řízení:

bytem
zastoupena Ing. P. Z.
bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 10. 2018, č.j. X

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

O d ů v o d n ě n í :

- 1 Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým Magistrát hlavního města Prahy (dále jen „žalovaný“, kterým je obecně označován i správní orgán 1. stupně, nemá-li rozlišení význam pro kontext odůvodnění) rozhodl podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) tak, že zamítl odvolání žalobce, jakož i odvolání [REDAKCE] (dále jen „osoba zúčastněná na řízení“) a potvrdil rozhodnutí Úřadu městské části Praha 4, odboru stavebního (dále jen „správní orgán 1. stupně“ nebo „stavební úřad“) ze dne 21. 3. 2012, č.j. X, sp.zn. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“ nebo „stavební povolení“). Spolu se zrušením napadeného rozhodnutí se žalobce domáhal též zrušení rozhodnutí prvostupňového.
- 2 V prvostupňovém rozhodnutí stavební úřad rozhodl tak, že vydal s odkazem na ust. § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) stavební povolení, kterým žadatele [REDAKCE] (dále jen „stavebník“) povolil stavbu rodinného domu při ulici [REDAKCE], na pozemku parc. č. [REDAKCE], včetně provedení dočasného opatření na pozemku parc. č. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE], dočasnými zemními kotvami a včetně sjezdu z pozemní komunikace [REDAKCE] na pozemek parc. č. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE] (dále též „stavba“).
- 3 Ze správního spisu soud učinil následující zjištění podstatná z hlediska předmětu daného řízení.
- 4 Žalobce je vlastníkem sousedních pozemků parc. č. [REDAKCE] a rodinného domu na pozemku parc. č. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE].
- 5 Stavební úřad vydal dne 16. 7. 2010 pod č.j. X na žádost stavebníka rozhodnutí o umístění stavby rodinného domu při ulici [REDAKCE] na pozemku parc. č. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE], včetně oplocení, opěrné zdi, dešťové akumulační nádrže, zahradního závlahového systému, vrtů pro tepelná čerpadla a zpevněných ploch napojených na ul. [REDAKCE], včetně vodovodní přípojky, kanalizační přípojky, přípojky elektro, napojených na pozemku parc. č. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE], přípojky slaboproudu napojené na pozemku parc. č. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE], vedenou přes pozemky parc. č. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE] (dále jen „územní rozhodnutí“). Územní rozhodnutí nabylo právní moci dne 20. 8. 2010. Územní rozhodnutí stanoví pro umístění stavby mimo jiné tuto podmínku č. 6: „...*podél severozápadní hranice pozemku parc. č. [REDAKCE] s pozemkem parc. č. [REDAKCE] bude v celé délce umístěna opěrná zeď, která bude zajišťovat svažitý terén na této hranici..... Na hranici s pozemkem parc. č. [REDAKCE] zůstane oplocení stávající.... Při jižní hranici s pozemkem parc. č. [REDAKCE] k.ú. [REDAKCE] bude provedena opěrná zeď.*“
- 6 Dne 27. 6. 2011 vydal stavební úřad pod č.j. X stavební povolení na stavbu rodinného domu při ul. [REDAKCE], na pozemku parc. č. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE], včetně provedení dočasného opatření na pozemku parc. č. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE], dočasnými zemními kotvami a včetně sjezdu z pozemní komunikace na pozemku parc. č. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE].

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

██████████ na pozemek parc. č. ██████ v k.ú. ██████ (dále též „stavební povolení ze dne 27. 6. 2011“). Žalovaný stavební povolení ze dne 27. 6. 2011 rozhodnutím ze dne 15. 11. 2011 sp.zn. X zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání.

- 7 Dne 21. 3. 2012 vydal stavební úřad prvostupňové rozhodnutí, jak je uvedeno shora. Proti prvostupňovému rozhodnutí podali žalobce a osoba zúčastněná na řízení odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 5. 12. 2012 sp.zn. X (dále též „rozhodnutí ze dne 5. 12. 2012“) zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
- 8 K podané žalobě Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 21. 7. 2017 č.j. X rozhodnutí ze dne 5. 12. 2012 zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
- 9 Městský soud v Praze ve svém zrušujícím rozsudku žalovanému vytkl zejména to, že nebylo posláno na přezkoumání stanovisko Úřadu Městské části Praha 4, odboru životního prostředí a dopravy. Městský soud v Praze konkrétně uvedl, že vzhledem k tomu, že povolovaná stavba doznala od vydání stanovisek dotčených orgánů změn v projektové dokumentaci, vyžadují tato stanoviska přezkum podle ust. § 149 odst. 4 správního řádu, ze správního spisu však nevyplývalo předložení jednoho z těchto stanovisek, stanoviska Úřadu Městské části Praha 4, odboru životního prostředí a dopravy, č.j. X ze dne 12. 3. 2010, nadřízenému orgánu, a žalovaný se v rozhodnutí ze dne 5. 12. 2012 nevypořádal s žalobcovou odvolací námitkou v tomto směru.
- 10 Dále Městský soud v Praze žalovanému vytkl, že žalovaný se nedostatečně vypořádal se skutečností, že nebyla realizována opěrná zeď, která byla umístěna mimo jiné pro svou funkci. Městský soud v Praze upozornil, že přestože územní rozhodnutí obsahuje podmínku č. 6, jejíž funkcí je zajištění svažitého terénu na hranici s pozemkem žalobce, žalovaný v rozhodnutí ze dne 5. 12. 2012 nevypořádal žalobcovu odvolací námitku směřující do absence opěrné zdi a pouze uvedl, že *„provedení nebo neprovedení opěrných zdí nemá vliv na budoucí užívání stavby a jejího pozemku, včetně údržby“*, aniž by zohlednil zcela zjevně vymezenou funkci ochrany sousedního pozemku (hledisko podle ust. § 90 písm. e) stavebního zákona).
- 11 Městský soud v Praze vzal v zrušujícím rozsudku za zjištěné, že na hranici pozemku stavebníka a pozemku žalobce již opěrná zeď dříve postavena byla, přičemž projektová dokumentace k územnímu řízení, ale i původní projektová dokumentace k řízení stavebnímu předpokládala, že tato původní opěrná zeď bude nahrazena, resp. rekonstruována. Kvůli nesouhlasu žalobce s provedením prací z jeho pozemku stavebník posléze požádal o stavební povolení opěrné zdi umístěné uvnitř, nikoli na hranici pozemku, a přístupné zcela z jeho pozemku, v rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 11. 2011 však bylo konstatováno, že stavba takové zdi vyžaduje nové územní rozhodnutí. Poté stavebník od její stavby upustil, resp. omezil rozsah žádosti o vydání stavebního povolení.
- 12 V napadeném rozhodnutí žalovaný znovu vypořádal odvolání žalobce i odvolání osoby zúčastněné na řízení. Z hlediska projednávané žaloby je podstatné zejména vypořádání následujících dvou odvolacích námitek.

- 13 K odvolací námitce osoby zúčastněné na řízení, dle níž není splněna podmínka č. 6 územního rozhodnutí a stavba opěrné zdi není realizována, žalovaný uvedl, že dokumentace stavby byla upravena tak, aby stavba splňovala uvedenou podmínku. Celý pozemek je obklopen původními opěrnými zdmi, umístěnými územním rozhodnutím ze dne 11. 7. 1991, povolenými stavebním povolením ze dne 1. 10. 1991 a kolaudovanými kolaudačním rozhodnutím ze dne 17. 11. 1992. Z projektové dokumentace, z jednotlivých řezů, pohledů a průběhu terénu je zcela zřejmé, že stávající opěrné zdi plní svoji dosavadní funkci - zpevnění stávajícího neměnného tvaru terénu. Žalovaný dodal, že úpravou projektové dokumentace bylo hlavně upuštěno od původního záměru vyrovnání terénu zahrady do rovných ploch jakýchsi teras, terén zůstal vysvahován stejným způsobem k původním opěrným zdem. Velikost zastavěné plochy se nezměnila. K obdobné odvolací námitce žalobce, dle níž „podmínka č. 6 územního rozhodnutí stanovila, že podél severozápadní hranice pozemku parc. č. ■■■ s pozemkem parc. č. ■■■ bude v celé délce umístěna opěrná zeď, která bude zajišťovat svažitý terén na této hranici. Nelze pouze konstatovat, že stavebník od její realizace ustoupil. Platí, že bez opěrné zdi nebude svažitý terén na hranici pozemků zajištěn, což je rovněž jedna z podmínek územního rozhodnutí.“, žalovaný v napadeném rozhodnutí odkázal na vypořádání námítky osoby zúčastněné na řízení, a shrnul, že na pozemku jsou umístěné, povolené a zkolaudované původní opěrné zdi, které dostatečným způsobem zajišťují svažitý terén předmětného pozemku.
- 14 K odvolací námitce žalobce, dle níž závazná stanoviska byla vydána již v územním řízení a vzhledem ke změně projektové dokumentace by měla být vydána nová, žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že všechna namítaná stanoviska byla přezkoumána, a nadřízené orgány, resp. v případě vyjádření orgány, které vydaly vyjádření (dle ust. § 156 správního řádu) neshledaly jejich nezákonnost. Všechna doložená závazná stanoviska byla vydána pro záměr jako celek dle vydaného územního rozhodnutí.
- 15 Proti napadenému rozhodnutí směřuje podaná žaloba.
- 16 V první žalobní námitce žalobce nesouhlasil s tím, jak se žalovaný vypořádal s výtkou Městského soudu v Praze, který žalovanému uložil povinnost zabývat se splněním podmínky č. 6 územního rozhodnutí. Žalobce namítl, že účelem této podmínky je ochrana pozemku žalobce, které se mu však stále nedostává. Dospěl-li Městský soud v Praze v zrušujícím rozsudku k závěru, že po pečlivé analýze poměrů v území nelze vyloučit soulad stavebního povolení s předmětnou podmínkou, byť na rozdíl od územního rozhodnutí již neobsahuje stavbu opěrné zdi, pak žalobce namítl, že se žalovaný k žádné, natož pečlivé, analýze poměrů v území neuchýlil. Z takové analýzy (např. požadavkem na statické posouzení nebo i jen prostou prohlídkou předmětných pozemků) by totiž bylo zjištěno, že terén nezůstal nezměněn ani vysvahován v původním stavu, jak v rozporu ze skutečností uvádí žalovaný, nýbrž to, že mnohatunovou navážkou byl terén vyrovnan do terasovitého tvaru, což přímo a značně zkracuje žalobcova práva. Konstatování v napadeném rozhodnutí, že terén zůstal nezměněn, je dle žalobce v rozporu se skutečným stavem. Stavební povolení bez opěrných zdí není v souladu s územním rozhodnutím, je proto dle žalobce nezákonné a nemůže před soudem obstát. K nesplnění podmínky opěrné zdi žalobce dále uvádí, že účelem tohoto postupu stavebníka je zcela zjevně obejít ustanovení článku 50, odst. 12 Obecných technických požadavků na výstavbu v hlavním městě Praha (dále jen „OTPP“), neboť při započtení těchto nadzemních staveb na pozemku

parc. č. X je překročen limit 30 % zastavěné plochy pozemku rodinného domu. Žalobce dodal, že ve věci je zcela bezpředmětné, zda mezi žalobcem a stavebníkem došlo k dohodě o vstupu na žalobcův pozemek, neboť je zcela nepochybně technicky možné předmětné podmínce vyhovět bez nutnosti vstupu na něj.

- 17 V druhé žalobní námitce žalobce brojil proti tomu, jak žalovaný posoudil odvolací námitku směřující do závazných stanovisek dotčených orgánů státní správy. Zdůraznil, že základem jeho námitky byla skutečnost, že závazná stanoviska byla vydána k dokumentaci pro územní rozhodnutí, nikoli k dokumentaci pro stavební povolení. Dokumentace pro územní rozhodnutí a dokumentace pro stavební povolení nejsou shodné už ze samotné povahy věci; proto stavební zákon ukládá stavebníkovi předložit závazná stanoviska dotčených orgánů státní správy samostatně v obou těchto řízeních. Žalovaný se tak nemohl a neměl spokojit se závaznými stanovisky vydanými pro územní řízení. V rámci stavebního řízení mělo dojít k obstarání nových závazných stanovisek, dalších stanovisek a vyjádření dotčených úřadů a osob tak, aby mohlo být spolehlivě zjištěno, zda stavba je v souladu s územním rozhodnutím a ostatními požadavky vyplývajícími ze stavebního zákona a ostatních obecně závazných právních předpisů. Tuto námitku žalovaný v napadeném rozhodnutí dle žalobce zcela opomenul, čímž porušil ust. § 89 odst. 2 ve spojení s ust. § 68 odst. 3 správního řádu. Takovým postupem žalovaný též překročil svoji pravomoc tím, že, byť implicitně, hodnotil, zda zájmy chráněné zvláštními právními předpisy jsou změněnou projektovou dokumentací dotčeny či nikoli. Skutečnost, že závazná stanoviska dotčených orgánů státní správy vydaná k dokumentaci pro územní rozhodnutí byla v odvolacím řízení stavebním vesměs potvrzena, na výše uvedené námitce ničeho nemění. Bez závazných stanovisek vydaných k dokumentaci pro stavební povolení je dle žalobce napadené rozhodnutí ve spojení se stavebním povolením v rozporu s ust. § 111 stavebního zákona.
- 18 Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhl její zamítnutí.
- 19 K první žalobní námitce konstatoval, že oproti původnímu záměru zůstaly funkční původní opěrné zdi, které svoji funkci - zpevnění stávajícího nezměněného tvaru terénu - plní. Toto lze vyčíst z projektové dokumentace, jednotlivých řezů, pohledů a průběhu terénu. Ve stavebním řízení bylo úpravou projektové dokumentace upuštěno od původního záměru vyrovnaní terénu zahrady do rovných ploch teras a terén zůstal vysvahován zcela nezměněným způsobem k původním opěrným zdem. To ostatně dokládají i jednotlivé části projektové dokumentace, která byla s ohledem na původní svažité terén zpracována důkladně a se zřetelem na bezpečnost a funkčnost navržené stavby. Dle žalovaného je naprosto nelogické, že by byla stavba navržena tak, aby ohrožovala sousedící pozemky, stavby a obyvatele jakoukoli nestabilitou už z jednoho prostého důvodu, protože by byla v první řadě ohrožena bezpečnost a stabilita navržené a později i realizované stavby samotné. Žalovaný trval na svém závěru, že nedošlo ke změně umístění stavby, ale pouze k upuštění realizace předmětné opěrné zdi. Nebylo proto potřeba vydávat nové územní rozhodnutí nebo jeho změnu. K námitce obejití *ust. čl. 50 odst. 12 OÚTPP, aby nebyl překročen limit 30 % zastavěné plochy pozemku rodinného domu*, žalovaný uvedl, že námitka není ničím podložena, zastavěnost pozemku rodinného domu se posuzuje v územním řízení, nikoliv v řízení stavebním, námitka tedy měla být uplatněna

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

v územním řízení, a proto se žalovaný v souladu sust. § 114 odst. 2 stavebního zákona zastavěností pozemku nezabýval.

- 20 K druhé žalobní námitce žalovaný uvedl, že doložená stanoviska byla vydána pro záměr jako celek dle vydaného územního rozhodnutí. Platnost závazných stanovisek není nijak omezena. Žalovaný stanoviska, která žalobce ve svém odvolání napadl, zaslal v souladu s ust. § 149 odst. 4 správního řádu k přezkoumání příslušným správním orgánům, které neshledaly jejich nezákonnost.
- 21 Osoba zúčastněná na řízení se k podané žalobě písemně nevyádřila.
- 22 Při jednání konaném před Městským soudem v Praze dne 24. 6. 2021 účastníci řízení setrvali na svých stanoviscích. Osoba zúčastněná na řízení prostřednictvím svého zmocněnce nesouhlasila s napadeným rozhodnutím, zejména namítala, že reálný stav dotčeného pozemku neodpovídá územnímu rozhodnutí ani stavebnímu povolení, na pozemku je navážka a terasy. Dále poukázala na špatný stav původní opěrné zdi. Při jednání provedl Městský soud v Praze důkaz předložený žalovaným, a to rozhodnutí Městské části Praha 4, odboru stavebního, č.j. X ze dne 14. 1. 2015, kterým byla dodatečně povolena stavba opěrné zdi uvnitř pozemku rodinného domu stavebníka, a územní rozhodnutí Městské části Praha 4, č.j. X ze dne 16. 7. 2010, kterým bylo rozhodnuto o umístění stavby a stanovena mimo jiné sporná podmínka č. 6. Dále soud provedl důkaz předložený osobou zúčastněnou na řízení, a to tři fotografie původní opěrné zdi.
- 23 Z obsahu správního spisu předloženého žalovaným Městský soud v Praze k první žalobní námitce zjistil, že projektová dokumentace ke stavebnímu povolení obsahuje Koordinační situaci č. C.2, z níž vyplývá, že v projektové dokumentaci zůstávají zachovány původní opěrné zdi. Stavba uvedených opěrných zdí byla povolena rozhodnutím Obvodního úřadu v Praze 4, odborem stavebně – dopravním, ze dne 1. 10. 1991 č.j. X na základě rozhodnutí o umístění stavby Útvaru hlavního architekta hlavního města Prahy ze dne 16. 8. 1991 č.j. X. Nedílnou součástí územního rozhodnutí je výkres původních opěrných zdí. Stavba původních opěrných zdí byla zkolaudována kolaudačním rozhodnutím č.j. X ze dne 17. 11. 1992. Dokumentace specifikovaná v tomto odstavci se současně týká i terénních úprav v okolí opěrných zdí, kdy je učiněn popis těchto terénních úprav a jejich maximální rozměry.
- 24 Dále projektová dokumentace obsahuje výkres označený jako Řez B-B č. výkr. 0800, z něž vyplývá, že terén svažitého pozemku v místě, kde podmínky č. 6 územního rozhodnutí měla být vybudována opěrná zeď, zůstává nezměněn.
- 25 Dále projektová dokumentace obsahuje Statickou část, kde je na str. 2 bod 3.a) popsáno, jak bude zajištěn sousedící objekt č.p. [REDACTED] a je uvedeno, že již v roce 1991 byly v této oblasti provedeny mikropiloty. Na str. 3, bod 3.e) je pak uvedeno, že vzhledem k břidlicovému podloží v lokalitě je *nepravděpodobné, že by umístění novostavby do terénu mohlo ohrozit stabilitu svahu a vytvořit riziko zemních sesuvů*. Totéž je uvedeno v Technické zprávě, část. 4, str. 7 (kde je popsána i ochrana proti akumulaci vody v podzemí obvodovými drenážemi). Existence břidlicového podloží vyplývá z Inženýrsko geologického průzkumu z 6/2010, zpracovaného RNDr. Vilémem Sýkorou č. 578/24/10.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

Na str. 10 Technické zprávy je uvedeno, že oplocení a průběh podezdívek podél všech ostatních pozemků je zachováno stávající; jedná se o hranice X, X, X.

- 26 Z listinných důkazů provedených při jednání před soudem Městský soud v Praze k první žalobní námitce dále zjistil, že v mezidobí mezi vydáním prvostupňového a napadeného rozhodnutí byla rozhodnutím X ze dne 14. 1. 2015 dodatečně povolena stavba opěrné zdi uvnitř pozemku rodinného domu stavebníka do tvaru nepravidelného „U“, jedna (kratší) část opěrné zdi se je povolena v blízkosti umístění sporné nerealizované opěrné zdi. Terén mezi stavbou rodinného domu a vnitřní stranou této dodatečně povolené opěrné zdi má být dle dodatečného stavebního povolení vyrovnán; dodatečné stavební povolení pak stanovuje maximální rozměry zdi.
- 27 Z obsahu správního spisu předloženého žalovaným pak Městský soud v Praze k druhé žalobní námitce zjistil, že z hlediska posouzení žalobní námitky přichází v úvahu pět závazných stanovisek, která byla vydána již v územním řízení, a jejichž nezákonnost žalobce napadl v odvolacím řízení. Jedná se o následující stanoviska.
- 28 Závazné stanovisko Magistrátu hlavního města Prahy, odboru krizového řízení, č.j. X ze dne 22. 3. 2010, bylo dle jeho obsahu vydáno pro stavbu rodinného domu dle dokumentace pro stavební povolení. Zázvané stanovisko bylo potvrzeno Ministerstvem vnitra, odborem provozu informačních technologií a komunikací, č.j. X ze dne 9. 7. 2012.
- 29 Závazné stanovisko Magistrátu hlavního města Prahy, odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu, č.j. X ze dne 9. 4. 2010, bylo dle jeho obsahu vydáno pro územní řízení. V průběhu stavebního řízení bylo doplněno o závazné stanovisko Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče, ze dne 16. 10. 2012, které se již zabývalo dokumentací zpracovanou pro účely stavebního, nikoli územního řízení.
- 30 Závazné stanovisko *Magistrátu hlavního města Prahy*, odboru ochrany prostředí, č.j. X ze dne 18. 3. 2010, bylo dle jeho obsahu vydáno pro účely územního rozhodnutí, územního souhlasu a rovněž pro postupy vedené podle části IV (stavební řád) stavebního zákona, tedy pro stavební řízení. Závazné stanovisko bylo potvrzeno Ministerstvem životního prostředí č.j. X ze dne 30. 7. 2012.
- 31 Závazné stanovisko Městské části Praha 4, odboru stavebního, č.j. X ze dne 7. 10. 2010, obsahuje dle zjištění Městského soudu v Praze vyjádření nejen k umístění stavby, ale též k realizaci stavby. Závazné stanovisko bylo potvrzeno Magistrátem hlavního města Prahy, odborem životního prostředí, č.j. X ze dne 2. 8. 2012.
- 32 Závazné stanovisko Úřadu Městské části Praha 4, odboru životního prostředí a dopravy č.j. X ze dne 12. 3. 2010, obsahuje dle zjištění Městského soudu v Praze vyjádření nejen k umístění stavby, ale též k realizaci stavby. Nepřezkoumání tohoto stanoviska bylo výslovně vytčeno v zrušujícím rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 7. 2017 č.j. X, žalovaný vyhodnotil jako vyjádření ve smyslu ust. § 154 správního řádu, a požádal o jeho přezkoumání Úřad městské části Praha 4, odbor životního prostředí a dopravy dle ust. § 156 správního řádu, který uvedené stanovisko potvrdil písemností č.j. X ze dne 6. 3. 2018.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

- 33 Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (srov. ust. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání tohoto rozhodnutí městský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (srov. ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
- 34 Při přezkumu napadeného rozhodnutí městský soud vyšel zejména z následující právní úpravy.
- 35 Podle ust. § 76 odst. 2, první část věty stavebního zákona každý, kdo navrhuje vydání územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, je povinen dbát požadavků uvedených v ust. § 90 a být šetrný k zájmům vlastníků sousedních pozemků a staveb.
- 36 Podle ust. § 90 stavebního zákona v územním řízení stavební úřad posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu
- a) s vydanou územně plánovací dokumentací,
 - b) s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území,
 - c) s požadavky tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území,
 - d) s požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu,
 - e) s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, popřípadě s výsledkem řešení rozporů a s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení.
- 37 Podle ust. § 111 odst. 1 písm. a) stavebního zákona stavební úřad přezkoumá ve stavebním řízení podanou žádost a připojené podklady z toho hlediska, zda stavbu lze podle nich provést, a ověří zejména, zda projektová dokumentace je zpracována v souladu s územně plánovací dokumentací, s podmínkami územního rozhodnutí nebo územního souhlasu.
- 38 Žalobce v první žalobní námitce namítá, že stavební povolení není v souladu s podmínkami územního rozhodnutí, neboť bylo vydáno bez opěrné zdi, přestože stavba opěrné zdi je zahrnuta v podmínce č. 6 územního rozhodnutí.
- 39 Podle názoru Městského soudu v Praze je třeba pojem „soulad s podmínkami územního rozhodnutí“ hodnotit souhrnně, v kontextu celého územního řízení, a nikoli hodnotit jednotlivě a odděleně splnění každé samostatné podmínky územního rozhodnutí bez přihlédnutí k smyslu územního řízení a významu územního rozhodnutí jako celku.
- 40 V posuzované věci žalovaný v napadeném rozhodnutí hodnotil otázku, zda projektová dokumentace pro stavební povolení, v níž bylo upuštěno od stavby opěrné zdi, je v souladu s podmínkami územního rozhodnutí, kdy jedna z těchto podmínek uložila vybudovat opěrnou zeď z důvodu zajištění svažitého terénu na hranici se sousedním pozemkem. Tuto podmínku však nelze hodnotit jen samostatně, ale také v souvislosti s okolnostmi územního rozhodnutí jako celku. Územní rozhodnutí předpokládalo stavbu nových opěrných zdí v místě opěrných zdí stávajících, aniž by hodnotilo jistící funkci

stávajících zdí. Je zjevné, že podmínka č. 6 ukládající stavebníkovi vybudování sporné opěrné zdi byla v územním rozhodnutí zakotvena k zajištění terénu v případě, že budou odstraněny původní opěrné zdi.

- 41 Z takto koncipované podmínky soud dovozuje, že ukládá podmínku vybudovat novou opěrnou zeď v daném místě, neboť předpokládá odstranění opěrné zdi stávající, a nejde tedy o podmínku, bez níž by nebylo možné umístovanou stavbu postavit, respektive užívat, je-li stávající opěrná zeď zachována. Z tohoto důvodu podle názoru městského soudu není stavebník povinen vybudovat novou opěrnou zeď, a je oprávněn ponechat v daném místě opěrnou zeď původní, jak byla povolena stavebním povolením ze dne 1. 10. 1991. Pokud od záměru stavby nové opěrné zdi stavebník ustoupí a ponechá ji v původní (v minulosti řádně povolené) podobě, pak, hodnoceno v kontextu celého územního rozhodnutí, nelze ve fázi stavebního řízení dovozovat, že by byla projektová dokumentace při absenci stavby nové opěrné zdi v rozporu s podmínkami územního řízení.
- 42 Vzhledem k tomu dospěl Městský soud v Praze k závěru, že v případě zachování původního svažitého terénu a stávající opěrné zdi nemusí být nezbytné splnit podmínku zajištění terénu novou opěrnou zdí.
- 43 Žalovaný pak v napadeném rozhodnutí vyšel z podkladů pro stavební povolení, v nichž bylo od stavby opěrné zdi upuštěno, a učinil správnou úvahu, když podmínku opěrné zdi a její jistící vlastnosti posuzoval s přihlédnutím k tomu, jaký účinek by nově vybudovaná opěrná zeď přinesla pro stávající terén v daném místě, a zda je její vybudování pro stávající terén nezbytné. Žalovaný shledal, že vzhledem k nezměněnému terénu a existenci původních opěrných zdí, jejichž jistící funkce nebyla v řízení ničím zpochybněna, je zajištění sousedního pozemku zabezpečeno dostačujícím způsobem, nově vybudovaná opěrná zeď by v daném místě nepředstavovala vyšší bezpečnostní prvek. Městský soud v Praze se s úvahou žalovaného ztotožňuje a shodně s žalovaným konstatuje, že opěrná zeď sice v dokumentaci pro stavební povolení zahrnuta není, nicméně z hlediska bezpečnosti tento fakt nemůže ohrozit jistotu vlastníků sousedních pozemků, neboť zůstaly zachovány původní funkční opěrné zdi, jakož i stávající terén, kdy oboje bylo vybudováno v souladu s původním stavebním povolením z roku 1992. Napadené rozhodnutí tyto skutečnosti zohlednilo, lze tedy shrnout, že v tomto směru obstálo. Městský soud v Praze uzavírá, že absence opěrné zdi v projektové dokumentaci vzhledem k nastíněným okolnostem nezakládá rozpor s podmínkou č. 6 územního rozhodnutí.
- 44 Nadto Městský soud v Praze nepřehlédl, že před vydáním napadeného rozhodnutí byla na pozemku stavebníka dobudována další opěrná zeď uvnitř pozemku. Stavba této další opěrné zdi byla dodatečně povolena rozhodnutím ze dne 14. 1. 2015. Podle názoru městského soudu předmětná opěrná zeď doplňuje jistící funkci opěry svahu a posiluje tak zabezpečení sousedního pozemku před možným sesuvem. Tuto okolnost soud považuje za podpůrný argument nedůvodnosti první žalobní námitky.
- 45 Namítá-li žalobce (a též osoba zúčastněná na řízení), že tvrzení žalovaného o zachování terénu v původním stavu je v rozporu se skutečným stavem, namítá tím ve skutečnosti, že stavebník nerespektoval povinnosti uložené mu ve stavebním povolení a předpokládané v projektové dokumentaci a ve stanoviscích příslušných správních orgánů. Taková námitka

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

však v nyní vedeném soudním řízení nemůže mít relevanci, neboť soud v posuzované věci přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, nikoli to, zda povinná osoba splní, co jí rozhodnutí ukládá. Námitku proto soud nemohl vyslyšet, neboť ji nepovažuje za způsobitou přivodit zrušení napadeného rozhodnutí.

- 46 Žalobce dále namítal, že stavebník by vybudováním opěrné zdi překročil limit 30 % zastavěné plochy pozemku rodinného domu.
- 47 Městský soud přisvědčuje žalobci, že podle ust. čl. 50 odst. 12 písm. a) OTPP plocha pozemku zastavěná nadzemními stavbami na pozemku rodinného domu nesmí překročit 30 % celkové výměry pozemku.
- 48 Při vypořádání této žalobní námítky soud nicméně vycházel nejen z odkazovaného ustanovení OTPP, ale především z ust. § 114 odst. 2 stavebního zákona. Dle jeho znění k námitkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování regulačního plánu nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území, se nepřihlíží.
- 49 Městský soud připomíná, že řízení upravená stavebním zákonem jsou ovládána zásadou koncentrace, která spočívá v omezení okruh námitek, které jsou v jednotlivých typech řízení s ohledem na jejich specifický předmět přípustné. Ve vztahu stavebního řízení a územního řízení je tato zásada upravena právě ve shora citovaném ust. § 114 odst. 2 stavebního zákona. V této souvislosti městský soud konstatuje, že stavební řízení není určeno k tomu, aby se účastník řízení mohl domáhat ochrany těch svých práv a oprávněných zájmů, jejichž ochrany se mohl domáhat již v okamžiku, kdy se rozhodovalo o umístění stavby (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 6. 2012, č.j. 9 As 10/2012-22). Předmět obou těchto řízení, řízení o umístění stavby a stavebního řízení, tj. okruh řešených otázek, je odlišný; obě řízení jsou ovládána zásadou koncentrace (ust. § 89 odst. 1, ust. § 112 odst. 1 stavebního zákona). Námitky, které se vztahují k předmětu územního řízení, lze uplatnit pouze v tomto typu řízení, nikoliv v řízení navazujícím.
- 50 Žalobní námitku ohledně překročení limitu zastavěnosti ve smyslu ust. čl. 50 odst. 12 OTPP bylo podle názoru městského soudu možné uplatnit již v řízení o umístění stavby. Stanovení podmínek týkajících se polohy a rozměrů stavby je předmětem územního řízení, a to s ohledem na nutnost posouzení souladu zamýšlené stavby s regulativy vyplývajícími s územně-plánovací dokumentací a s požadavky na využívání území (ust. § 90 písm. a) a c) stavebního zákona). Oproti tomu ve stavebním řízení se již stavba do území neumísťuje, k jejímu umístění dochází v předcházejícím řízení na základě územního rozhodnutí, kdy je též stanovena její poloha včetně velikosti zastavěné plochy.
- 51 Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žalovaný se s touto námitkou žalobce vypořádal správně, pokud v napadném rozhodnutí uvedl, že se jedná o námitku, která byla či mohla být uplatněna v územním řízení, a s odkazem na ust. § 114 odst. 2 stavebního zákona k této námitce ve stavebním řízení nepřihlédl.

- 52 Městský soud v Praze poté přistoupil k vypořádání druhé žalobní námitky, v níž žalobce namítá, že se žalovaný neměl spokojit se závaznými stanovisky vydanými pro územní řízení, a v rámci stavebního řízení měl obstarat nová závazná stanoviska a vyjádření dotčených úřadů.
- 53 Podle ust. § 149 odst. 1 správního řádu je závazné stanovisko je úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Správní orgány příslušné k vydání závazného stanoviska jsou dotčenými orgány.
- 54 Podle odst. 2 téhož ustanovení závazné stanovisko obsahuje závaznou část a odůvodnění. V závazné části dotčený orgán uvede řešení otázky, která je předmětem závazného stanoviska, ustanovení zákona, které zmocňuje k jeho vydání a další ustanovení právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen. V odůvodnění uvede důvody, o které se opírá obsah závazné části závazného stanoviska, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen.
- 55 Podle odst. 5 věty první téhož ustanovení jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska.
- 56 Podle ust. § 89 stavebního zákona lze v územním řízení uplatňovat mimo jiné závazná stanoviska dotčených orgánů, a to nejpozději při veřejném ústním jednání, jinak se k nim nepřihlíží.
- 57 Podle ust. § 110 odst. 1 písm. d) stavebního zákona lze ve stavebním řízení k žádosti o stavební povolení připojit mimo jiné závazná stanoviska, popřípadě stanoviska nebo jiné doklady vyžadované zvláštními právními předpisy, pokud je stavebník obstaral předem.
- 58 Podle ust. § 111 odst. 1 písm. d) stavebního zákona stavební úřad přezkoumá podanou žádost o povolení stavby a připojené podklady z toho hlediska, zda stavbu lze podle nich provést, a ověří mimo jiné, zda předložené podklady vyhovují požadavkům uplatněným dotčenými orgány.
- 59 Závazné stanovisko představuje stanovisko dotčeného správního orgánu, jímž tento orgán uplatňuje zájmy, jejichž ochrana mu přísluší. Závazné stanovisko je určeno jinému vykonavateli veřejné správy v procesu vydávání správního rozhodnutí. Jedná se o prezentaci odborného názoru, který je správní orgán, jemuž je určeno, povinen při dalším vydávání správního rozhodnutí respektovat.
- 60 Pokud jde o náležitosti závazných stanovisek dotčených orgánů, vyšel Městský soud v Praze se stabilní judikatury správních soudů. Z ní vyplývá, že v souladu s ust. § 154 správního řádu se při vydávání závazného stanoviska postupuje podle části čtvrté správního řádu, je však možné přiměřeně použít i další ustanovení tohoto zákona, jsou-li potřebná. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2009, č.j. 9 As 21/2009-150, č.

2381/2011 Sb. NSS, „s ohledem na zvláštní postavení závazného stanoviska, kdy jeho obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu, je zvlášť významné přiměřené použití ustanovení o obsahu, formě a náležitostech rozhodnutí (§ 67 a 68 správního řádu), především pak ust. § 68 odst. 3 citovaného zákona“. Podle ust. § 68 odst. 3 správního řádu platí, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

- 61 Městský soud v Praze posoudil závazná stanoviska vydaná dotčenými orgány v předmětné věci z hlediska jejich obsahu, formy a náležitostí, jak je uvedeno zejména v ust. § 68 správního řádu. Městský soud přitom podotýká, že žalobní námitka zohlednění závazných stanovisek vydaných v územním řízení byla žalobcem v žalobě na rozdíl od podaného odvolání uplatněna pouze v obecné míře, bez konkrétní specifikace jednotlivých závazných stanovisek a údajných vad, které měl napadený postup žalovaného přinést do stavebního řízení, a městský soud se proto s vznesenou námitkou vypořádá ve stejné míře obecnosti.
- 62 Městský soud je přesvědčen, že veškerá závazná stanoviska vydaná v územním řízení v rámci pravomoci příslušných dotčených správních orgánů svým obsahem respektují nejen předmět územního řízení, v němž byla vydána, ale relevantně se vyjadřují i k řízení stavebnímu. Výjimkou je pouze závazné stanovisko Magistrátu hlavního města Prahy, odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu, ze dne 9. 4. 2010, to však bylo v průběhu stavebního řízení nahrazeno závazným stanoviskem Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče, ze dne 16. 10. 2012 již přímo k realizaci stavby. Městský soud v Praze nezjistil, že by některé závazné stanovisko vybočovalo ze zákonných kritérií příslušného speciálního zákona, který mu vymezuje mantinely z hlediska odborného. Ačkoli odůvodnění některých závazných stanovisek nelze shledat zcela ideálním, neboť některé dotčené orgány se vyjádřily příliš stručně (například stanovisko Hasičského záchranného sboru hl. m. Prahy ze dne 4. 3. 2010), soud tuto skutečnost nepovažuje nedostatek tak intenzivní, aby přivodil vadu napadenému rozhodnutí, obzvlášť když se vždy jednalo o stanoviska souhlasná. Ostatně žalobce nepřezkoumatelnost závazných stanovisek ani nenámítal. Všechna závazná stanoviska pak byla ve stavebním řízení řádně potvrzena nadřízenými správními orgány, v souladu s ust. § 149 odst. 5 správního řádu, kdy nadřízené správní orgány neshledaly jejich nezákonnost. Obdobně to platí pro vyjádření dotčených orgánů ve smyslu ust. § 154, 156 správního řádu. Taktéž vyjádření byla v posuzovaném správním řízení dle jejich obsahu vydána společně pro územní i stavební řízení a týkala se nejen umístění stavby, ale též realizace stavby, vyjádření pak byla ve stavebním řízení přiměřeně prověřena dle ust. § 156 správního řádu. Jediný nedostatek v tomto smyslu byl žalovanému vytčen Městským soudem v Praze v zrušujícím rozsudku ze dne 21. 7. 2017 č.j. X, a byl následně žalovaným napraven, když byl žalovaným vyžádán a dotčeným úřadem učiněn přezkum dne 6. 3. 2018, jak je popsáno výše v odůvodnění tohoto rozsudku.
- 63 Městský soud v Praze konstatuje, že žalobce neuvedl důvod, proč by měla být stanoviska vydána přímo pro fázi stavebního řízení, městský soud takový důvod v tomto konkrétním posuzovaném případě neshledal, neboť okolnosti nevyžadují samostatné posouzení přímo

pro fázi stavebního řízení. Vzhledem ke všemu uvedenému městský soud uzavírá, že žalobní námitku neshledal důvodnou.

- 64 Dále žalobce namítl, že žalovaný uvedenou odvolací námitku řádně nevypořádal, čímž přivodil nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.
- 65 Městský soud však neshledal rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelným, kritéria přezkoumatelnosti napadené rozhodnutí splňuje. Jedná se o srozumitelné rozhodnutí opřené o dostatek relevantních důvodů, které vycházejí ze správního spisu a informací v něm uvedených, a které plně respektují závazný právní názor Městského soudu v Praze zformulovaný v zrušujícím rozsudku ze dne 21. 7. 2017 č.j. X. V této souvislosti je třeba poznamenat, že Městský soud v Praze se již k námitce žalobce v uvedeném zrušujícím rozsudku závaznými stanovisky dotčených orgánů zabýval, a nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného neshledal. Městský soud podotýká, že úkolem správního orgánu není vyvrátit každý jednotlivý argument, který byl odvolatelem vymezen na podporu jeho odvolacích námitek, pokud odůvodnění napadeného rozhodnutí reaguje na obsah a smysl odvolacích námitek a argumentuje tak, že z hlediska pravidel logického usuzování námitky účastníka vyvrátí. Podle názoru městského soudu napadené rozhodnutí tyto požadavky splňuje. Lze tedy uzavřít, že napadené rozhodnutí netrpí žádnými vadami, které by měly vliv na jeho přezkoumatelnost dle ust. § 76 odst. 1 s. ř. s. a které by měly vést k jeho zrušení.
- 66 Městský soud v Praze tedy neshledal, že by napadené rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné, spočívalo na nesprávně zjištěném skutkovém základu a že by bylo nesprávné i po právní stránce. Z hlediska žalobních námitek není stavební řízení zatíženo vadou, která by měla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Z tohoto důvodu Městský soud v Praze žalobu zamítl jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s.
- 67 O nákladech řízení rozhodl soud podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.
- 68 Rozhodnutí o nepřiznání náhrady nákladů řízení osobě zúčastněné soud odůvodňuje ust. § 60 odst. 5 s. ř. s., podle něhož osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V předmětné věci jí soud žádné povinnosti neuložil a důvody zvláštního zřetele hodných nebyly shledány.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. června 2021

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.